

A MACSKA ÉS A PUDING

A MACSKA ÉS A PUDING

Írta Biljana Nikolić

The Cat and the Custard by Bilijana Nikolić

Text: © 2017 by Bilijana Nikolić

Illustrations: © 2017 by Lenka Slobodová

Design & Layout: OM EAST

All rights reserved. Minden jog fenntartva.

Magyar kiadás © 2018 by Roma Biblia Egyesület.

Fordítás engedélyezve.

Fordította: Garai Randimbiarison Julianna

Szerkesztette: Sánta Lidia és Józsa Tímea

Kiadja a Green Shutters Publishing, a Roma Biblia Egyesület és az
OM EAST – east.om.org

GREEN SHUTTERS
PUBLISHING

Ez a projekt a Roma Biblia Egyesület és az OM EAST közös projektje.

eBook for download: east.om.org/ebooks

ISBN: 978-0-9980522-0-5

Minden ajtó mögött létezik egy történet.
Az itt látható ajtó mögött egy különleges
történetre bukkanhatunk, egy történetre, mely
egy édesanyjáról, a leányjáról és annak Sándor
nevű macskájáról szól. Ez a történet egy olyan
családról szól, akiknél, mint annyi más csa-
ládánál, apuka nem volt a háznál.

*Gyertek velem, nyissuk ki ezt
az ajtót és látogassuk meg
ezt a családot, hallgassuk
meg a történetüket!*

A családban élő édesanya szép és nagyon kedves volt. Mara, az anyuka magas termetű és sötétebb bőrű volt, hosszú barna haja aranyesőként fénylett a nap sugarai alatt.

Zöldes szemeiből szeretet és melegség áradt miközben vigasztalta leányát, Annát, aki gyakran nagyon elégedetlen volt a saját kinézetével.

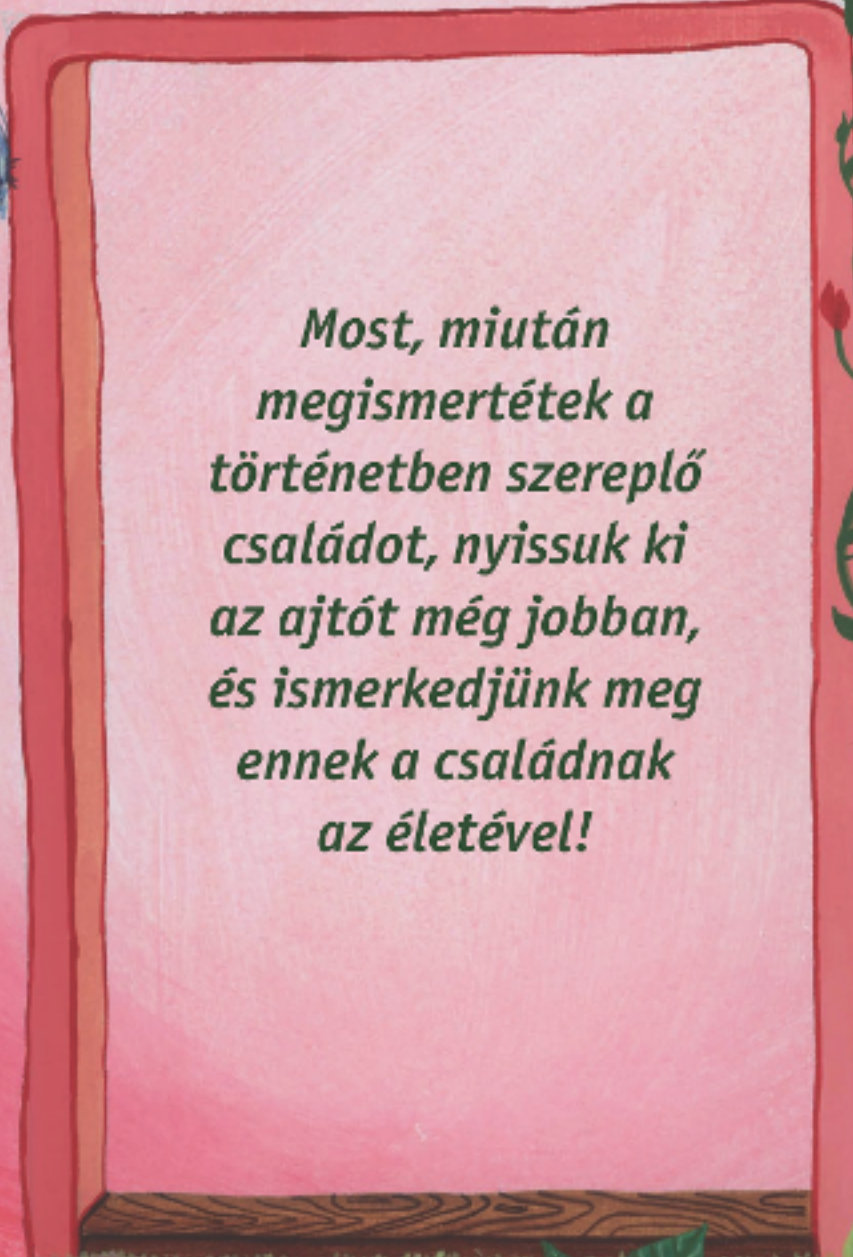

Anna, annak ellenére, hogy picit ducibb volt, nagyon szép leány volt. Aki csak látta, csodálta a kinézetét. Anna azonban minden alkalommal, amikor megállt a tükör előtt és belenézett, csak egy csúnya és duci leányt látott. Beképzelte magának, hogy nagyon kövér, és hogy emiatt az iskolában mindenki furcsán nézi őt. Bár mindenki jól viselkedett vele, mégis gyakran úgy tért haza, hogy haragudott és elégedetlen volt a barátaival. Meg volt róla győződve, hogy az egyedüli igaz barátja a Sándor nevezetű macskája.

Sándor szürke színű volt, csíkokkal borítva, fekete szemei és hosszú, szürke bajusza volt. Nagyon barátságos és kedves macska volt, gyakran a tűzhely mellett szunyókált, vagy az éppen ebédet főző anyuka lábai körül sündörgött. Bár Sándor csak egy macska volt, mégis, aki a nagy fekete szemeibe nézett, könnyen el tudta képzelni róla, hogy ő egy olyan igazi bölcs barát, aki titkokat tud őrizni.

*Most, miután
megismertétek a
történetben szereplő
családot, nyissuk ki
az ajtót még jobban,
és ismerkedjünk meg
ennek a családnak
az életével!*

Anna nem szívesen kelt reggelente kora hatkor. Mivel nagyon fontosnak tartotta a kinézetét, emiatt korábban kellett felkelnie, hogy az iskolába indulás előtt legyen elegendő ideje a szépítkezésre. Sokszor előfordult, hogy későn indult el, ezért gyorsan fel kellett kapnia a táskáját és a kabátját, és rohannia kellett a buszhoz, hogy elérje. Ha lekészte a buszt, ott maradt a buszmegálló melletti parkban játszani, az édesanyjának pedig azt füllentette, hogy iskolában volt. Az anyukája nagyon haragudott, ha megtudta, hogy lekészte a buszt, és Anna nem akarta magára haragítani az édesanyját.

*Valójában az volt az igazság,
hogy Annának nem volt apukája
és mivel nagyon hiányzott neki,
úgy érezte, egy nagy űr tátong
az életében.*

Igazából Anna nem is szeretett iskolába járni, mert nem sok barátja volt. A barátaira nagyon irigy volt, azt képzelte róluk, hogy sokkal jobban néznek ki, mint ő, hogy jobb cuccaik vannak és apukájuk is van, neki viszont nem lehet. Anna gyakran kölcsönvette a dolgait anélkül, hogy elkérte volna tőlük. Ez bosszantotta a barátait, akik emiatt gyakran kerülték, kivéve Jelena barátnőjét. Jelena szegény családból származott, de nagyon szerette Annát.

Egyszer, egy szép napon Jelena nagyon boldogan érkezett az iskolába, mivel egy gyönyörű piros hajszalagot kapott a nagynénijétől. Rögtön el is dicsekedett vele, hogy mostantól neki is van szép hajszalagja. Anna rideg tekintettel jelentette ki, hogy neki sokkal szebb hajszalagjai vannak, ami igaz is volt, majd hozzátette, hogy még a Sándor macskájának is szebb szalagja van. Na, de ez sem rontotta el a Jelena örömét és a barátságukat.

Miután megszólalt az iskolai csengő, és az egész osztály kiment a szünetre, Anna megint úgy döntött, hogy inkább az osztályteremben marad. Régi szokása szerint megnézegette a barátai dolgait. Odament Jelena padjához is, lassan kinyitotta a táskáját és kivette a piros hajszalagot. Azon töprengett, hogy hábár több különböző színű hajszalagja is van, piros színű még nincs. A kezében Jelena hajszalagával tovább kutakodott a táskájában, közben figyelte nehogy valaki hirtelen bejöjjön. Mikor az iskolai csengő éles hangját meghallotta, megszeppent és gyorsan a saját táskájába tette a hajszalagot.

Úgy gondolta, hogy mivel senki se látta, senki sem fog tudni a történekről. Amikor Jelena hazatért és észrevette, hogy hűlt helye a hajszalagjának, melyet azért nem tett a hajába nehogy elveszítse, rögtön rájött, hogy mi történt.

Anna miután hazaérkezett, szokás szerint ledobta a táskáját. Az anyukájának egy szót sem szólt a történekről. Őlébe vette a macskáját, akinek mindent elmesélt, mert biztosra vette, hogy ő nem fogja elmondani senki-nek, és így az anyukája sem fogja megtudni. Tisztában volt vele, hogy ha az anyukája tudna a dologról, azzal őt nagyon megbántaná. Anna ettől a naptól kezdve az összes barátját elveszítette, kivéve Sándort...

Anna édesanyja észre-
vette, hogy a leányának vala-
milyen gondja lehet, mert napról-napra
egyre szomorúbban tért haza az iskolából. Leült
Anna mellé, gyengéden átölelte őt és halk hangon
megkérdezte tőle: – Anna, mi a probléma? Anna elme-
sélte az anyukájának, hogy vele senki sem akar barát-
kozni, mert kövér. Anna anyukája azt válaszolta, hogy
ő egy gyönyörű kislány és biztosan nem ez a valódi ok.
Anna azonnal félre is húzódott az anyukájától és azt
mondta: – Jó, akkor nekem most mennem kell aludni,
mert reggel korán fogunk felkelni, hogy elme-
hessünk a gyülekezetbe.

Anna attól félt,
hogy az anyukája to-
vábbra is faggatni fogja, ő pedig
kerülte a további beszélgetést. Mara
megpuszilta a leányát, majd moso-
lyogva így szólt hozzá: – Oké, jó éjt
Anna, ne felejts el imádkozni alvás
előtt. Anna bement a szobájába,
lefeküdt és rögtön el
is aludt.

Kora reggel,
akkor, amikor még

Sándor macska is mélyen szunyó-
kált, egyszer csak kiabálás hallatszott.

– Ó, nem! Mara már futott is gyorsan a
leánya szobájába.

– Mi történt Anna?

– Nézd, ez a ruha is szűk lett! Az anyukája próbálta
megnyugtatni Annát: – Jól van, jól van, próbáld fel ezt
a piros ruhát. Nagyon jól fogsz benne kinézni és illik a
piros masnis cipődhöz. Siessél, hogy időben odaérjünk
a gyülekezetbe.

Habár továbbra is azon bosszankodott, hogy már
megint hízott, Anna mégis szót fogadott az anyukájának.

Felvette a piros színű ruháját és a piros masnis cipőjét. A tükör elé állt, hogy megfésülje a hosszú fekete haját. Eszébe jutott, hogy most milyen jól állna neki az a piros masni, melyet Jelenától lopott el. Az anyukája így szólt: – Siessél Anna, indulnunk kell! Anna az iskolatáskájához futott, kivett valamit és így szólt: – Itt vagyok anya, jövök! Mivel nagyon siettek az anyukájának nem tűnt fel annyira, hogy Anna nagy fekete szemében rettegés lappang. Beültek az autóba és elindultak a gyülekezetbe, ahol a bejárat előtt egy nő fogadta őket.

– Isten áldjon titeket gyermekeim, nagyon jól néztek ki ma! Szépen illik Mara a hosszú sötétbarna hajához ez a barna ruha. És neked kicsim pedig gyönyörű piros hajszalagod van. Az anyuka csak egy pillantást vetett Annára, de nem volt ideje megkérdezni, hogy honnan származik az ismeretlen hajszalag.

*Vessünk még egy pillantást
az ajtó mögé, hadd tudjunk
meg még valamit Annáról
és a családjáról!*

A gyülekezetben összegyűlt emberek mindnyájan szokás szerint együtt énekelték a dalokat. A lelkipásztor egy idő után felállt, körülnézett a teremben, de Anna nagyon kellemetlenül érezte magát és kerülte a tekintetét. A lelkipásztor ekkor megszólalt erőteljes hangján: – A Sátán soha sem csúnya dolgokkal, hanem szép dolgokkal kísért. Anna kezével, megérintette a piros masnit a feje búbján. A lelkipásztor így folytatta: – A bűnbe nagyon könnyű beleesni, de nehéz kimászni belőle. Anna érezte, hogy az arca egyre jobban pirul, és meg volt győződve arról, hogy a lelkész éppen hozzá beszél. Az pedig folytatta: – Akármennyire is próbáljuk leplezni bűneinket, azok a végén mindig kitudódnak.

Istentisztelet után a szomszéd nő megkérdezte Marát, hogy velük tarthat-e hazafelé menet.

– Természetesen – válaszolta Mara és Anna is rögtön beleegyezett. Tudta, hogy az anyukája nem fogja faggatni a szomszéd előtt, és úgy gondolta, hogy lehet mire hazaérnek az anyukája már meg is fog feledkezni a masniról.

Amikor hazaértek, az anyukája levette a fekete cipőjét, eltette a Bibliát és a fekete táskáját. Gyorsan a konyha irányába indult, felvette a fehér konyhai kötényt, összefogta a haját, és nekikezdett az ebéd befejezésének.

Nyissuk ki az ajtót és nézzünk be most Anna szobájába, vajon mi is történik Annával és Sándorral!

Anna leült az ágyára
és Sándor szemeit fürkészte.
Úgy tűnt neki, mintha Sándor tud-
ná, hogy ő egy hazudozó tolvaj. Miközben
Sándor nagy, kerek szemeit figyelte, szerette volna
neki elmondani az összes bűjât-baját.

Egyszer csak édesanyja hangja szó-
lított. Lassan a konyha felé indult,
mögötte Sándor kullogott. Anna
az anyukájára nézett, majd azt
mondta: – Anyu, nyomja va-
lami a szívemet és szeret-
ném neked elmondani.
Továbbra is figyelte az
édesanyja arcát, majd
folytatta: – A lelkipász-
tor tudta, hogy én loptam
és hazudtam? Az anyukája
elmosolyodott.

– Hagyjuk most ezt!
Gyere ide mellém, hadd
meséljek el neked
egy történetet!

Aнна édesanyja így fordult hozzá: – Elmesélek neked egy történetet Melekről és Miskáról. Anna ránézett majd megkérdezte: – Melek és Miska? Az anyukája így folytatta: – Melek egy olyan kislány volt, mint te, Miska pedig egy olyan macska, mint Sándor.

– Egy napon, miközben Melek kint bújócskázott Miskával, a nyitott ablakon át érezni lehetett a puding kiszivárgó finom illatát. Melek azonnal beszaladt a konyhába, hogy megnézzze vajon tényleg onnan származik-e a finom illat. A konyha felé szaladva az illat egyre erősebb lett, így biztosra vette, hogy az édesanyja főztjéről van szó.

Melek odaért
a konyha ajtaja
elé, majd lassan kinyitotta. Az
édesanyja a tűzhely mellett állt

és főzött. Melek egész közel ment a tűzhelyhez, letette a földre a macskáját, majd a lábujjhegyeire állt. Figyelte a kis buborékokat, melyek főzés közben keletkeztek a gyönyörű sárga masszában. Miska is szorgosan kerülgette a tűzhelyt és közben a hosszú szürke bajuszát nyalogatta. Mindketten alig várták, hogy a puding elkészüljön.

– Anya, most miért meséled el nekem ezt a történetet? – kérdezte Anna. Az anyukája mosolyogva folytatta:
– Várj csak egy picit, majd megtudod!

– Melek édesanyja mosolyogva nézte őt, mert tudta, hogy a pudingtól jobb kedvre fog derülni. A puding már majdnem elkészült. Az anyuka egyszer csak felkiáltott:
– Jaj, elfelejtettem tejszínhabot venni a pudingra és a bolt nemsokára bezár, mert vasárnap van! Gyorsan betette a pudingot a hűtőszekrénybe, hogy lehűljön, és elszaladt a boltba tejszínhabot venni.

Miközben a pudingos edényt a hűtőbe tette, szólt Meleknek, hogy elmegy a boltba tejszínhabot venni, és hogy még véletlenül se nyúljon a pudinghoz, amíg ő vissza nem tér.

Ahogy az anyukája kitette a lábát a házból, Melek rögtön a hűtőszekrény felé futott. Belenyomta egy kicsit az ujját a pudingba, hogy megkóstolja.

A puding nagyon finom volt, muszáj volt még egy picit kóstolnia. Ekkor már egy lyuk tátongott az edény közepén. Melek fogott egy kanalat, hogy azzal kiegyengetse a lyukat, hogy az édesanyja ne vegyen észre semmit. Végül addig kanalmazgatott, hogy megette majdnem az összes pudingot.

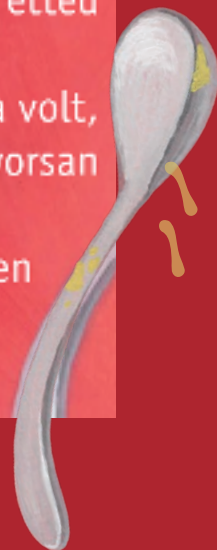
Éppen a kanalat mártotta volna ismét az edénybe, amikor meghallotta, hogy nyílik az ajtó. Tudta, hogy az édesanyja érkezett meg. Nagyon megijedt. Miskára nézett, aki a tűzhely mellett szunyókált. Fogta a macskát, begyömöszölte a hűtőszekrénybe és rácsapta annak ajtaját.

Első látásra az édesanyjának nem tűnt fel semmi szokatlan. Minden úgy nézett ki, mint mielőtt elment. Melek kicsit ijedtnak és zavartnak tűnt, de mivel ez nála gyakran előfordult, az anyukája ennek nem tulajdonított nagy jelentőséget. Bement a konyhába, elővette a keverő gépet és egy tálat, és elkészítette a tejszínhabot.

Amikor kinyitotta a hűtőszekrény ajtaját, hogy kivegye a pudingot, nagy meglepetésére Miska macska ugrott rá fagyos bajuszával. Szinte reszketett a hidegtől. Az anyuka benyúlt és kivette a pudingos edényt, de az bizony most üres volt. Megkérdezte Melektől: – Te etted meg a pudingot?

– Nem – válaszolta gyorsan Melek. – A macska volt, te is láttad, hogy amint kinyitottad a hűtőt, gyorsan kiugrott és elszökött.

Az anyuka csendben állt az edénnyel a kezében és még egyszer megkérdezte Melektől: – Melek, te etted meg a pudingot?

Sándor, Anna és az édesanyja csendben ültek a szobában. Az anyuka szeretettel telve, de határozott hangon fordult Annához: – Anna, a Biblia azt mondja nekünk, hogy bármennyire is igyekszünk eltakarni a bűneinket, azok mindig ki fognak tudódni.

Anna erre hátat fordított és dühösen futott végig a hosszú sötét folyosón, miközben édesanyja gyengéd hangja kísérte.

– Anna, Anna.

Ő csak futott tovább, hátra se nézett. A következő gondolatok forogtak a fejében: – Utálom, utálom! Mindig, mindent el kell rontania! A folyosó végén lévő szobából kiáradó fény állította le dühös rohanásában.

*Mi is
bekukkantunk
ide, az ajtó mögé,
hogy megtudjuk
mi rejtőzik mögötte. Mi
fog történni Annával amikor
belép ezen az ajtón? Vajon mi is
meglepődünk majd? Talán, ami
az ajtó mögött van meg fogja
változtatni Anna életét? Gyerünk
gyorsan, kövessük mi is őt, hadd
lássuk mi vár ránk ott!*

Anna belépett egy szobába, melyet nagy nyugalom töltött be, olyan féle nyugalom, amilyent ő már régóta nem érzett.

Mintha itt még mindig egészen tisztán érezhető lett volna az édesapja illata. Néhány év eltelt már azóta, hogy nincs velük az édesapja, de ebben a kis szobában mégis mintha megállt volna az élet. A szoba kékre festett falán Anna, édesapja és az édesanyja közös fényképe lógott. Leült az íróasztal elé lehajtott fejjel, sóhajtott egy nagyot, közben az arcát könnyáradat öntötte el.

Az anyukája odament az ajtóhoz, lassan kinyitotta, bement és leült Anna mellé. Eltelt néhány perc, mire megszólalt és megtörte ezáltal a csendet.

– Anna, te tudod, hogy én nagyon szeretlek – közben gyengéden átölelte. – Szeretnék beszélgetni veled. Észrevettem, hogy az utóbbi időben furcsa dolgok történnek veled. Nagyon aggódom a viselkedésed miatt!

– Anna, te hazudtál nekem és nem csak hogy hazudtál, hanem elvettél valamit, ami nem a tiéd. Ha kérés nélkül eltulajdonítunk valamit, ami nem a miénk, az lopás, a lopás pedig bűn.

Anna hallkan megkérdezte az anyukáját: – És Isten tudja, hogy én loptam?

– Persze hogy tudja, hiszen Ő mindig figyel rád – válaszolta az anyukája. Anna felemelte a fejét és nagy fekete szemeit édesanyjára szegezte. A tekintete rémült és kétségbeesett volt. Elszorult lélegzettel motyogta: – Anya be kell vallanom neked valamit. Én is olyan vagyok, mint Melek. Kérés nélkül elvettem dolgokat, és nagyon megbántottam ezzel a barátnőmet, ugyanúgy, ahogyan azt Melek tette Miskával.

– Lehet, hogy amiatt nincsennek barátaid az iskolában mert loptál, és nem azért mert duci vagy. De nagyon fontos, hogy ezt bevallottad és megbántad, amit tettél. Büszke vagyok rád és remélem, hogy a barátaidtól is bocsánatot fogsz kérni.

– Persze anya! – kiabálta Anna.

Berohant a szobájába, elővett egy fehér pöttyös fekete dobozt, majd felhívta Jelenát és megkérte, hogy találkozzon vele az iskolához közeli parkban.

Egyszer, egy szép napon Jelena nagyon boldogan érkezett az iskolába, mivel egy gyönyörű piros hajszalagot kapott a nagynénijétől. Rögtön el is dicsekedett vele, hogy mostantól neki is van szép hajszalagja. Anna rideg tekintettel jelentette ki, hogy neki sokkal szebb hajszalagjai vannak, ami igaz is volt, majd hozzátette, hogy még a Sándor macskájának is szebb szalagja van. Na, de ez sem rontotta el a Jelena örömét és a barátságukat.

A MACSKA ÉS A PUDING

Minden ajtó mögött rejlik egy történet. A macska és a puding egy olyan történetbe vezet bennünket, amely Anna megtört szívéből szól. Ő egy kis roma származású leány, akinek a csonka családja és saját bűne tönkreteszi a barátságait, és emiatt egyedül marad. A tükörbe és egyedüli barátja, Sándor macska szemeibe nézve taszító képet lát magáról és aggódik, hogy a barátai is így látják-e őt. Egy napon az édesanyja elmesél neki egy történetet, amely által tekintete Isten igazságára és a megbocsátásra irányul.

A macska és a puding egy gyönyörűen illusztrált „történet a történetben”, amely meg fogja nyitni a gyermekek szívét Isten szeretete, megbocsátása és igazsága előtt. Szívesen el fogjátok olvasni többször is, újra meg újra!

Biljana Nikolić egy roma származású írónő, lelkipásztor feleség és négy gyermek édesanyja. A roma kultúra ismerete egyedi stílusú kommunikációra ad neki lehetőséget a roma szívek és lelkek megérintésében.

ISBN: 978-0-9980522-0-5

